

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 5To/4/2018
Identifikačné číslo spisu: 9517100160
Dátum vydania rozhodnutia: 20.06.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Peter Szabo
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:9517100160.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Petra Szaba a sudcov JUDr. Petra Hatalu a JUDr. Juraja Klimenta v trestnej veci proti obžalovanému O. H. pre zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 20. júna 2019 v Bratislave o odvolaniach prokurátora Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky a obžalovaného O. H. proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 23. januára 2018, sp. zn. BB-3T 26/2017, takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/, c/ Tr. por. zrušuje napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods. 1 Tr. por. vracia vec súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

Odôvodnenie

Rozsudkom Špecializovaného trestného súdu Pezinok, pracovisko Banská Bystrica z 23. januára 2018 sp. zn. BB-3T 26/2017 bol obžalovaný O. H. uznaný za vinného z prečinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že

ako štatutárny zástupca spoločnosti V. H. Z., spol. s.r.o., so sídlom Bratislava, P. X, IČO: XX XXX XXX (ďalej len „V. H. Z."), ako konečného prijímateľa nenávratného finančného príspevku (ďalej len „NFP“) z prostriedkov Európskych spoločností a štátneho rozpočtu Slovenskej republiky, poskytnutého na základe Zmluvy o poskytnutí NFP reg. č. G.-XXXDM-XXXX-XXX/XXXX uzavretej dňa 06. mája 2010 (ďalej len „Zmluva o poskytnutí NFP“) medzi Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky, v zastúpení Národnou agentúrou pre rozvoj malého a stredného podnikania, so sídlom Bratislava, Miletičova 23 (ďalej len „NARMSP“) ako poskytovateľom pomoci a spoločnosťou V. Z., spol. s.r.o., so sídlom U. XX (od 27. júna 2011 V. H. Z.), ako konečným prijímateľom v rámci operačného programu „Konkurencieschopnosť a hospodársky rast“ a v rámci projektu s názvom „Zvýšenie konkurencieschopnosti spoločnosti V. Z. spol. s.r.o.“ kód L. XXXXXXXXXXXX, v znení

dodatkov č. 1 až 3 (s celkovými oprávnenými výdavkami v sume 995.542,- EUR, z toho nenávratný finančný príspevok tvorí sumu 497.771,- EUR, čo predstavuje 50% celkových oprávnených výdavkov a zvyšných 50 % tvoria vlastné zdroje prijímateľa, u ktorého na základe žiadosti o priebežné platby č. 1 až 8 a žiadosti o záverečnú platbu už došlo k reálnemu čerpaniu NFP v plnom rozsahu, v žiadostiach o platbu č. 1 a 3 zo dňa 06. septembra 2011 a 03. novembra 2011 deklaroval nákup strojných zariadení, ktorých fyzickú existenciu v čase kontroly na mieste dňa 05. júna 2013 nevedel preukázať, nakoľko v čase tejto kontroly bolo zistené, že na mieste realizácie projektu sa nenachádzajú v žiadosti o platbu č. 1 deklarované strojné zariadenia - kompletne olejové hospodárstvo v.č. XXXXXXXXXXXX v nadobúdacej cene 11.949,- EUR bez DPH a v žiadosti o platbu č. 3 deklarovaný kompletný stroj na výrobu hydraulických hadíc v.č. X.XXXMS-XXXXXX v nadobúdacej cene 42.488,- EUR bez DPH, ktorého súčasťou mali byť aj v čase kontroly chýbajúca rezačka hadíc a orezávačka pryže, čím došlo zo strany prijímateľa NFP k porušeniu § 31 ods. 1 písm. n/ zák. č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, konkrétne k porušeniu pravidiel a podmienok, za ktorých boli verejné prostriedky poskytnuté, nakoľko prijímateľ NFP v zmysle článku 1 bodu 4. Všeobecných zmluvných podmienok k Zmluve o poskytnutí nenávratného finančného príspevku, ktoré sú prílohou Zmluvy o poskytnutí NFP, nepreukázal, že účtovnými dokladmi v predmetných žiadostiach o platbu dokladované oprávnené výdavky boli skutočne realizované, čím poskytovateľovi pomoci na prostriedkoch pochádzajúcich z rozpočtu Európskych spoločenských spôsobil škodu vo výške 23.135,73 EUR, čo je 85 % zo sumy 27.218,50 EUR (50 % z neoprávnene uplatnenej sumy vo výške 54.437,- EUR).

Za to bol odsúdený podľa § 261 ods. 2 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku na trest odňatia slobody v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 49 ods. 1 písm. a/, § 50 ods. 1 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku súd obžalovanému výkon trestu odňatia slobody podmienene odložil na skúšobnú dobu vo výmere 3 (tri) roky.

Podľa § 61 ods. 1, ods. 2 Tr. zák. účinného v čase spáchania skutku súd obžalovanému uložil trest zákazu činnosti spočívajúci v zákaze účasti na akýchkoľvek projektoch financovaných zo zdrojov štátneho rozpočtu a zdrojov Európskej únie na dobu 4 (štyri) roky.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. súd poškodeného - Slovenskú republiku konajúcu prostredníctvom Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky, Mierová 19, 827 15 Bratislava, IČO: 00686832 s nárokom na náhradu škody odkázal na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky v neprospech obžalovaného i obžalovaný O. H. prostredníctvom svojho obhajcu.

Prokurátor v dôvodoch odvolania doručených odvolaciemu súdu 13. apríla 2018 uviedol, že sa nestotožňuje s úpravou skutku, ktorou súd zo skutku vypustil stroje: ohraňovací lis s príslušenstvom v.č. XXXXX-DXMXXX (v nadobúdacej cene 117.506,- Eur bez DPH), ohraňovací lis s príslušenstvom v.č. XXXXX-JPSXVVY (v nadobúdacej cene 117.506,- Eur bez DPH) a obrábacie centrum s príslušenstvom v.č. 24 (v nadobúdacej cene 165.202,- Eur bez DPH). K dôvodom, prečo súd zo skutku vypustil obrábacie centrum s príslušenstvom uviedol, že sa nestotožňuje so záverom súdu, že nebola preukázaná vedomosť obžalovaného o tom, že mu bolo dodané repasované zariadenie namiesto nového. Poukazoval na výpovede svedkov N. a B., ktorí vo svojich výpovediach uviedli, že pri nákupe strojných zariadení preplácaných z prostriedkov Európskych spoločenských, musí žiadateľ o dotáciu preukázať, že nakúpil nie akýkoľvek druhovo či typovo zhodný výrobok, ale presne taký výrobok, ktorý je deklarovaný v žiadosti o finančný príspevok a v listinách, predkladaných poskytovateľovi za účelom administratívnej kontroly (definovaný predovšetkým výrobným číslom alebo iným spôsobom tak, aby sa práve nedal zameniť s iným výrobkom rovnakého druhu). Ak teda žiadateľ deklaroval nákup nového obrábacieho centra s výrobným číslom XX v nadobúdacej cene 165.202,- Eur bez DPH, tak bol vo vzťahu k poskytovateľovi finančného príspevku zodpovedný za to, že ním deklarovaný stav o kúpe

nového zariadenia je v súlade so skutočným stavom. Je v záujme a na zodpovednosti žiadateľa, aby v takýchto prípadoch pri kúpe, resp. preberaní deklarovaného strojného zariadenia, skontroloval, či mu dodávateľ dodal stroj, ktorý presne zodpovedá podmienkam poskytnutej dotácie. Skutočnosť, že dodané strojné zariadenie nebolo nové, ale iba repasované, pritom mohol obžalovaný zistiť obdobne ako kontrolóri už aj vizuálne z výrobného štítku, z ktorého vyplývalo, že na zariadení bola vykonávaná generálna oprava. Okrem takej jednoduchej vizuálnej kontroly mohol obžalovaný zistiť skutočnosť, že sa jedná o repasovaný stroj a nie nový, taktiež z dokumentácie, ktorá musela byť so strojným zariadením dodaná od predajcu, resp. výrobcu. Na takúto kontrolu nie sú potrebné ani žiadne odborné znalosti kupujúceho, ale postačuje iba jeho konanie s primeranou opatrnosťou, najmä pri zvážení skutočnosti, že sa jedná o zariadenia, ktorých cena je viac ako 165.000,- Eur. Navyiac, ak obžalovaný podnikal v oblasti strojárstva a žiadal o finančné príspevky z rozpočtov Európskej únie, tak nie je možné akceptovať tvrdenia, že si nevedel skontrolovať, aké konkrétne stroje mu boli dodané. Obdobné argumenty platia aj pre oba zahrňovacie lisy, kde na jednom bolo iné výrobné číslo a na druhom celkom chýbal štítok s takýmto číslom. Skontrolovať pri dodaní prístroje, ktorých cena je pri každom 117.506,- Eur v tom smere, či sa jedná presne o objednané a fakturované stroje podľa výrobných čísiel, je základným úkonom, ktorý dokáže skontrolovať aj osoba bez technických znalostí. Nie je možné prijať tvrdenie obhajoby, že nedošlo k neoprávnenému čerpaniu prostriedkov Európskej únie, keďže obžalovaný v čase kontroly mal na prevádzke druhovo rovnaké stroje, len mali problematické výrobné čísla. Je toho názoru, že ohrňovacie lisy s príslušenstvom a obrábacie centrum s príslušenstvom v. č. 24 nemali byť súdom vypustené zo skutku, nakoľko bolo preukázané, že obžalovaný v čase kontroly nedisponoval ním deklarovanými strojnými zariadeniami, ale iba druhovo rovnakými a v prípade obrábacieho centra dokonca iba repasovanými. Tým porušil základnú podmienku poskytovanej dotácie. V ďalšej časti svojho odvolania poukázal na dokumenty Európskej únie, z ktorých vychádzala obžaloba pri právnom posúdení konania obžalovaného a ktoré Slovenská republika ratifikovala a boli publikované v Zbierke zákonov Slovenskej republiky. Má za to, že konanie obžalovaného naplnilo zákonné znaky skutkovej podstaty zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločenstiev podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák. a keďže sa nestotožnil s druhom a výmerou uložených trestov, ktoré považuje za príliš nízke, navrhol napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové konanie.

Obžalovaný O. H. v dôvodoch svojho odvolania doručeného odvolaciu súdu 24. apríla 2018 v prvom rade namietal nesprávne zistenie skutkového stavu. Súd svojim procesným postupom mu znemožnil vykonať dôkazy, ktoré priamo súviseli so skutkom a preukazovali nedôvodnosť obžaloby, čím došlo zo strany súdu k porušeniu práva na obhajobu. Je toho názoru, že v priebehu konania preukázal nadobudnutie predmetných vecí a vynaloženie príslušných výdavkov na stanovený účel, avšak bol uznaný vinným zo spáchania trestného činu kvôli tomu, že tieto veci neboli na mieste výkonu kontroly v danom čase v roku 2013. Takýmto spôsobom však objektívna stránka skutkovej podstaty § 261 Tr. zák. nie je definovaná.

Poukázal na rozpory vo výpovediach členov kontrolnej skupiny ohľadne olejového hospodárstva, ktoré súd žiadnym spôsobom neodstránil. Polemizoval s právnym posúdením skutku zo strany súdu. Namietal, že v rámci konania nebolo žiadnym spôsobom preukázané, že poskytnuté prostriedky použil vo svoj vlastný prospech, resp. že by predmetné prostriedky neboli použité na stanovený účel. V konaní bolo písomnými dôkazmi a zároveň aj svedeckými výpoveďami preukázané, že prijímateľ (V. H. Z., s.r.o.) uhradil všetky vystavené faktúry dodávateľovi (spoločnosť P., s.r.o.). V konaní nebolo preukázané a ani zo strany prokurátora v rámci opisu skutku tvrdené, že by obžalovaný mal použiť poskytnuté prostriedky na iný účel a takýto iný účel nebol ani v konaní preukázaný. Je totiž nesporné, že predmetné veci (olejové hospodárstvo, rezačka hadíc, orezávačka pryže) boli prijímateľovi dodané, ich nadobudnutie bolo poskytovateľovi (Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky) preukázané v rámci jednotlivých žiadostí o platbu a prvá kontrola na mieste ich existenciu potvrdila.

Ďalej poukázal, že súd v rozsudku konštatoval nesplnenie podmienok pre uloženie peňažného trestu, ktoré sa viaže na spáchanie trestného činu, ktorým páchatel získal alebo sa snažil získať majetkový prospech. Na druhej strane však konštatuje spôsobenie sprenevery, ktorej naplnenie je podmienené

prisvojením si cudzej veci (získaním majetkového prospechu), tak je zrejmé, že argumentácia súdu je vnútorne rozporná, keďže súčasne tvrdí a popiera existenciu tej istej skutočnosti (získanie, resp. snaha o získanie majetkového prospechu).

Taktiež namietal uloženie trestu zákazu činnosti spočívajúce v zákaze žiadať o prostriedky Európskej únie, pretože neboli splnené zákonné podmienky pre uloženie uvedeného druhu trestu zákazu činnosti. Žiadanie o prostriedky Európskej únie nepredstavuje zamestnanie, povolanie, ani funkciu, a nie je podmienené ani osobitným povolením a ani regulované podmienkami stanovenými osobitným právnym predpisom.. Činnosť, ktorú mu súd v rámci tohto trestu uložil, nie je spôsobilá byť činnosťou v zmysle § 61 Tr. zák.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že sa mu kladie za vinu predloženie nesprávneho dokladu. Nesprávnym dokladom podľa súdu je taký doklad, ktorého obsah nezodpovedá skutočnému stavu. On však predložil poskytovateľovi príslušné žiadosti o platbu, súčasne s účtovnou dokumentáciou (faktúry, doklady o úhrade, fotodokumentácia). Pritom realnosť obstarania a dodania týchto vecí bola potvrdená kontrolou na mieste v roku 2012. Táto dokumentácia predložená poskytovateľovi je pritom totožná s tou (faktúry, doklady o úhrade), ktorú v rámci prípravného konania predložil svedok p. P. za spoločnosť P., s.r.o.

Namietal, že v konaní nebola preukázaná subjektívna stránka, t. j. úmysel spáchať trestný čin, a preto navrhol napadnutý rozsudok zrušiť a domáhal sa oslobodenia spod obžaloby.

Ďalším podaním obhajcu došlým na odvolací súd 19. apríla 2018 obžalovaný doplnil dôvody odvolania, kde v podstate zopakoval námietky uvedené vyššie v odvolaní. Znovu namietal zistenie skutkového stavu, nevykonanie dôkazu výsluchom zástupkyne poškodenej strany, ktorá v prípravnom konaní uviedla, že žiadna škoda im nevznikla, vytýkal súdu, že nevy počul svedkov, ktorí pracovali na uvedených strojoch, namietal vyčíslenie škody zo strany súdu, čím došlo k porušeniu práva na obhajobu. Znovu polemizoval s právnou kvalifikáciou skutku, ktorú ustáli súd. V závere navrhol doplniť dokazovanie a vykonať obhliadku na mieste, na ktorom sa uvedené stroje nachádzajú a vykonať výsluch p. O. k otázke dispozície predmetnými strojmi v čase výkonu druhej kontroly na mieste.

Súd prvého stupňa v súlade s ustanovením § 314 Tr. por. doručil rovnopis odvolania prokurátora obžalovanému i jeho obhajcovi s tým, že sa môžu k odvolaniu vyjadriť. Uvedenú možnosť využil obžalovaný, ktorý prostredníctvom obhajcu doručil 26. apríla 2018 odvolaciemu súdu svoje stanovisko k odvolaniu. Spochybnil argumentáciu prokurátora uvedenú v odvolaní a pokiaľ ide o Dohovor vyhotovený na základe článku K.3 Zmluvy o Európskej únii zaujal stanovisko, že Dohovor je medzinárodnou zmluvou a nejedná sa o žiaden právny predpis vydaný orgánom Európskej únie (resp. Európskeho spoločenstva). Dohovor nestanovil priamu povinnosť voči fyzickým a právnickým osobám členských štátov. Bolo výlučnou povinnosťou členských štátov, aby prijali také opatrenia, aby konanie uvedené v čl. I. ods.1 Dohovoru bolo trestným činom. V závere svojho vyjadrenia poukazoval na zákon č. 523/2004 Z.z. z ktorého je zrejmé, že prostriedky fondov Európskej únie vstupujú do štátneho rozpočtu Slovenskej republiky a zo štátneho rozpočtu sa poskytujú prijímateľom. Okrem toho samotná zmluva o NFP stanovuje, že prijímateľovi sú poskytnuté prostriedky výlučne zo štátneho rozpočtu. Záver prokurátora, že Slovenská republika, resp. poskytovateľ (Ministerstvo hospodárstva Slovenskej republiky), je správcom prostriedkov Európskej únie, nie je podložený žiadnym dôkazom ani odkazom na relevantné právne predpisy.

Prokurátor Úradu Špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky na odvolanie obžalovaného a jeho následné vyjadrenia ku dňu verejného zasadnutia odvolacieho súdu, nereagoval.

Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozsudku, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo. Po takto vykonanom prieskume zistil, že súd prvého stupňa sa nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie, čím vznikli pochybnosti o

správnosti jeho zistení a jeho rozhodnutie je minimálne predčasné.

Podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok pre chyby v napadnutých výrokových rozsudku, najmä pre nesprávnosť a neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie.

Podľa § 321 ods. 1 písm. c/ Tr. por. odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy.

V prerokúvanej veci ako už bolo vyššie uvedené prokurátor podal obžalobu na O. H. pre skutok, ktorý právne posúdil ako zločin poškodzovania finančných záujmov Európskych spoločností podľa § 261 ods. 1, ods. 4 písm. a/ Tr. zák., pretože použil prostriedky z rozpočtu spravovaného v zastúpení Európskych spoločností na iný účel, ako boli pôvodne určené, a tým umožnil spôsobenie sprenevery alebo protiprávne zdržanie prostriedkov z uvedeného rozpočtu a spôsobil tým škodu veľkého rozsahu.

Súd prvého stupňa na hlavnom pojednávaní vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného O. H., výsluchom svedkov RNDr. O. N., Ing. W. B., M. P., Ing. A. Y., M. A., svedkov, ktorých výsluch navrhovala obžaloba, oboznámil listinné dôkazy a následne po vyhodnotení dôkazov vyhlásil napadnutý rozsudok.

Odvolací súd však musí konštatovať, že pri hodnotení vykonaných dôkazov súd prvého stupňa nepostupoval dôsledne v zmysle zásady uvedenej v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tejto zásady orgány činné v trestnom konaní, a teda aj súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Dôkazný postup je potrebné vyčerpávajúcim spôsobom popísať a logicky i vecne presvedčivým spôsobom zdôvodniť. Uvedená požiadavka vyplýva z ustanovenia § 168 ods. 1 Tr. por., ktoré upravuje požiadavky kladené na odôvodnenie rozsudku. V zmysle tohto ustanovenia je potrebné vyložiť, ktoré skutočnosti vzal súd pri svojom rozhodnutí za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové zistenia a akými úvahami sa riadil pri hodnotení dôkazov (najmä ak si vzájomne odporujú). Niet sporu o tom, že procesné predpisy ponechávajú hodnotenie vykonaných dôkazov na voľnú úvahu súdu prvého stupňa, avšak voľná úvaha nemôže byť absolútna a nesmie byť prejavom ľubovôle, resp. svojvôle. Podľa zistenia odvolacieho súdu súd prvého stupňa síce v dôvodoch napadnutého rozsudku podrobne popísal, prečo upravil skutkové zistenia v prospech obžalovaného, napriek tomu podľa zistenia odvolacieho súdu, vykonané dôkazy vyhodnotil značne jednostranne, a to v prospech obžalovaného O. H.

Pokiaľ ide o zistenia súdu prvého stupňa týkajúce sa žiadosti obžalovaného o platby za dodané strojné zariadenia pod č. 1 a 3, v tomto smere nezistil odvolací súd žiadne pochybenia. Rozhodnutie je presvedčivé, pričom ani odvolací súd nemal žiadne pochybnosti o tom, že v čase vykonania kontroly na mieste dňa 5. júna 2013, tieto strojné zariadenia neboli k dispozícii, resp. neboli kompletne, pričom ani samotný obžalovaný nevedel preukázať, kde sa nachádzajú.

Iná situácia je však pokiaľ ide o kontrolné zistenia pod č. 9, 11 a 12, kde súd prvého stupňa popri svojich teoretických úvahách a výkladu § 261 Tr. zák. dospel k záveru, že nešlo o také nedostatky, ktoré by bolo možné trestnoprávne postihnúť, preto aj skutkovú vetu upravil, čím došlo k zníženiu spôsobenej škody a tým aj ku zmene právnej kvalifikácie.

V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti, že obžalovaný k svojim žiadostiam o platbu (celkom ich bolo 9) priložil súvisiacu dokumentáciu ku každej jednotlivéj žiadosti (ktorá okrem iných obsahovala príslušnú faktúru a dodací list, obsahovali aj fotografie zariadení, ktoré však neboli v potrebnej kvalite).

Následne ako zo spisu vyplýva bola vykonaná administratívna kontrola (Mgr. M., Ing. S. a ďalší), ktorá bola vykonaná iba na základe predložených dokumentov, pričom nezistili žiadne nedostatky. Záverečná žiadosť obžalovaného o platbu č. 9 je z 27. augusta 2012. Na základe tejto žiadosti bola dňa 28. septembra 2012 vykonaná i kontrola na mieste v Bytči, ktorú vykonali Mgr. M. a Ing. S. (č.l. 655 692). Z ich správy vyplýva, že nezistili žiadne nedostatky. Práve na túto správu poukazuje aj obžalovaný a zakladá na nej svoju obranu. Pritom obžaloba vychádza zo záverečnej kontroly na mieste, ktorú vykonali RNDr. O. N. a Ing. W. B.. Vzhľadom na rozpory v správach kontrolných orgánov a náležité zistenie skutkového stavu bolo podľa názoru odvolacieho súdu na hlavnom pojednávaní podrobne vypočúť aj Mgr. M. a Ing. S. na priebeh kontroly, kto bol prítomný a na samotné kontrolné zistenia.

Okrem toho odvolací súd zistil závažné rozpory aj vo výpovediach svedkov Ing. A. Y. a M. A. najmä v súvislosti dodaním ohraňovacích lisov s príslušenstvom (žiadosť o platbu č. 8). Tieto výpovede nemožno brať ako smerodajné, pretože ide o svedkov, ktorí majú eminentný záujem vypovedať v prospech obžalovaného (svedok Ing. P. Y. ako dodávateľ zariadení za firmu C. a svedok J. A. ako príbuzný obžalovaného). U posledne menovaného svedka je zaujímavé, že mal poskytovať poradenskú činnosť pre obžalovaného a zaučať pracovníkov na základe zmluvy zo 06. septembra 2012, kedy si založil vlastnú spol. M. I. s. r. o., pričom zo spisu vyplýva, že posledná dodávka zariadení sa uskutočnila 10. apríla 2012. Z uvedeného vyplýva, že súd prvého stupňa vo veci nezistil riadne skutkový stav, preto je jeho rozhodnutie predčasné.

Čo sa týka časti napadnutého rozhodnutia, kde súd dôvodil, prečo upravil skutok rozdielne od obžaloby, najvyšší súd považuje za potrebné uviesť, že nevidí dôvod, aby sa odchýlil od svojho právneho názoru uvedeného v jeho rozhodnutiach pod sp. zn. 5 Tost 12/2009 a sp. zn 3 To 11/2013, na ktoré rozhodnutia poukazoval aj prokurátor v dôvodoch svojho odvolania.

V tejto súvislosti dáva odvolací súd do pozornosti právny názor Ústavného súdu Slovenskej republiky vyslovený v jeho rozhodnutí sp. III. ÚS 666/2016 z 11. októbra 2016 (uverejnený pod č. 50/2016 Zbierky nálezov a uznesení ÚS SR) podľa ktorého „vznik členstva Slovenskej republiky v Európskej únii tkvie okrem iného aj v dobrovoľnom vzdaní sa časti suverenity štátu v prospech Európskej únie. Ide pritom aj o časť suverenity pri všeobecne záväznom regulovaní spoločenských vzťahov. To jednoznačne vyplýva z druhej vety čl. 7 ods. 2 Ústavy SR. Preto Národná rada SR síce zostáva stále jediným vnútroštátnym zákonodarným orgánom (čl. 72 ústavy), nie však jediným orgánom oprávneným normovať obsah spoločenských vzťahov na úrovni zákonnej sily. Za určitých okolností teda slovenské orgány aplikujúce právo (aj súdy) musia skúmať nielen vôľu zákonodarcu, ale aj vôľu úniijného tvorca zodpovedajúcej právnej regulácie, ktorá je z hľadiska právnej relevancie úpravy správania subjektov práva v právnych vzťahoch postavená na roveň, ba niekedy aj nad vôľu zákonodarcu. Formulovaná požiadavka má svoj základ v samotnej ústave, ktorá v čl. 144 ods. 1 sudcom pri rozhodovaní nepredpisuje len viazanosť zákonom ako kvalifikovaným výsledkom realizácie vnútroštátnej zákonodarnej moci, ale aj viazanosť ústavou (teda aj čl. 7 ods. 2) i samotnou medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 ústavy".

Tieto dôvody viedli odvolací súd k tomu, že rozsudok súdu prvého stupňa na základe podaných odvolaní zrušil a bude povinnosťou súdu vo veci vykonať doplňujúce dôkazy v intenciách tohto uznesenia, následne vyhodnotiť všetky doposiaľ vykonané dôkazy v súlade s ustanovením § 2 ods. 12 Tr. por. a následne vo veci meritórne rozhodnúť.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.